

čanje pripravili še drugo veselje, in motili se nismo; kajti precej po prvem poku ugledamo nam nasproti vihrati zastavo razdrško. Urno stopimo z vozov, spravimo se v red, Sokolovci v vrsto, kar zadonijo krepki glasovi „Naprejevi“ iz čistih grl razdrških pevcev; Sokolov vodja zavpije „stopaj“, Sokolovca zatrobita v rog, in hajd v Razdrto. Ko se snidemo z Razdrčani, naproti gredočimi nam, bil je sprejem presrčen. Z živio-klici in „dobro došli“ nas oni pozdravljajo, s slava-klici in „na zdravje“ jih mi odzdravljamo. Naša zastavnika razdrškemu stopita vsak na eno stran in tako korakamo v dolgi vrsti po gladki cesti do Kavčičeve lepo ozaljšane gostivnice, iz ktere so nam prijazno naproti vihrale lične zastavice, ter nas vabile k pripravljenemu zajtrku. Pokrepčavši se grémo k sv. maši v nedeljo; stregel je pri nji Sokolovec in peli so naši pevci tako navdušeno, da so se stene tresle mali cerkvici; po dokončani sv. maši šli smo po stari slovenski navadi okrog oltarja, da smo male darove darovali cerkvi za njene potrebe. Iz cerkve gredé obsula nas je velika množica ljudi, kajti vse Razdrto bilo je na nogah in mnogo ljudi tudi iz sosednih vasí, kateri so po dovršeni farni službi Božji še pri naši maši ostali. Pred Kavčičevo hišo pela sta vrstivša se kora razdrški in naš nekoliko najlepših slovenskih melodij, potem Sokolovca zatrobita v rog, Sokolovci stopijo v vrsto in za tremi zastavami korakali smo pod Nanosom proti Rebrnici. Prišedši na mesto, kjer se potniku odpré krasni pogled v Ipavo, gospod dr. Costa na glas pozdravlja rajsko dolino in vse njene rodoljubne prebivavce, in zadoneli so trikratni živio-klici prijaznim domoljubom iz več ko sto grl ipavskim. — Po Rebrnici navzdol peli so nam skoraj neprenehoma pesem za pesmijo razdrški pevci tako lepo vbrano, da smo se čudili njihovi izurjenosti; pod Rebrnico nas strel pozdravlja in prvi Ipavci — Ložičanje; pri g. Žvanutu se nekoliko ustavimo, da se zberemo; predno se vsedemo na vozé, došlo nas je več vozov s pivškimi gosti in ž njimi vred peljemo se v dolgi vrsti do Šent Vida, kjer nas je med strelom in pokom zopet srčno sprejela velika množica ljudi s svojimi pevci. Le malo časa smo se v Šent Vidu mudili, kajti ipavski trg nas je magnetično vlekel na-se in tudi ura kazala nam je, da nam je odriniti, ako hočemo o pravem času dospeti do trga. Ko pridemo vstric „Gradišča“, s prijaznega holmca pozdravi nas silni pok, ipavski dolini, po kateri se je ob Nanosu kaj veličastno razlegal, pa naznani naš prihod. — Iz vsega tega lahko sam previdiš, reče mi moj prijatelj, da je potovanje bilo bolj podobno slovesnemu zmagoslavju, kakoršno obhaja vojskovodja, vrnivši se v svojo milo domovino po srečno dobljeni bitvi.

Iz ipavske doline. — 18. dne t. m. je v Podragi mali potok, kateri sicer druge leta o tem času nikdar vode nima, na enkrat okoli 5. ure popoldan silno narastel. 11 let star pastirček, kterege je bilo hudo vreme domú zapodilo, je hotel za živinčeti čez vodo; ko pa v potok stopi, ga voda spodmakne, da se ni mogel iz nje izkupati, in je tako žalosten konec vzel. Drugi dan zjutraj so ga vsega v pesku zasutega našli; le glava, zlo pobita, je ven molela. Učenik podraški.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

25. dne t. m. je kralj pruski zapustil Dunaj; Njih Veličanstvo cesar, ministri, mnogi generali itd. so ga spremili do kolodvora, ki je bil praznično okinčan. Veliko prijateljstvo med Njih Veličanstvom cesarjem našim in kraljem pruskim je zlo vznemirilo cesarja Na-

poleona; saj ondašnji vladni časniki kažejo to, trdé, pa sta cesar avstrijski in kralj pruski sklenila zvezo za brambo in upor. Minister pruski Bismark ni takrat še šel s kraljem svojim domú, ampak ostal je še na Dunaji, da se dogovori z ministrom Rechbergom o zadevah danskih. 26. dne t. m. so se neki začele obravnave za mirno spravo, ki pa, kakor se sliši, ne bojo tako gladko iztekle, ker se danska vlada nekako umikuje osnovanim pogojem. Pa še večja težava, da se do konca rešijo šlesvik-holštajnske zadeve, utegne takrat na vrsto priti, ko se bode razprava začela med avstrijsko in prusko vlado o tem, kdo naj bode prihodnji vladar danski državi odcepljenih dežel. — Zastran oprostjenja od vojaščine pri sinovih, kateri podedovajo (poerbajo) kako zemljišče ali kak grunt, je c. kr. državno ministerstvo dunajsko nedavno tako-le ukazalo: Da po smrti kakega posestnika se le en dednik ali erb oprostí vojaščine, ne pa dva ali več, se ustanovi to, da, če je posestnik že svoje žive dni med dva ali več dednikov razdelil svojo kmetijo, se le eden oprostí vojaščine; to veljá pa tudi tadaj, ako se je kmetija še le po smrti posestnikovi razdelila ali po oporoki (testamentu) posestnikovi ali pa po prostovoljnem dogovoru med dedniki ali erbi. — Železnice v našem cesarstvu znašajo 821 milj, po katerih se že vozi; 126 milj pa zdaj izdelujejo, 922 milj novih železnic pa še hočejo napraviti; ako se vse te dogotovijo, bojo železnice vsega cesarstva znašale 1869 milj. — Da se razstava zagrebška pridno obiskuje, vidimo iz tega, da do 23. dne t. m. bilo je v razstavi 7057 osób; skupilo se je po vhodnini 3163 gold. 65 kr., brez tistih vhodnic, ki veljajo za celi čas razstave, katerih se je dosihmal 200 spečalo po 5 gold. — Gospodarska družba zagrebška je v svoji seji 23. dne t. m. sklenila, Njih Veličanstvu kralju prošnje pismo pokloniti, da preuzvišenega škofa Strossmayer-a in barona Rauch-a blagovoli potrditi za predsednika gospodarske družbe. — Na Ogerskem je zopet nekoliko velikih županov odstavljenih. — V Dalmaciji so nove volitve za deželni zbor končane; mnogi prejšnji narodni poslanci so zopet izvoljeni. — V Trientu v laških Tirolih so te dni neki vertoglavec namerovali ustajo napraviti; pa jim je spodletelo; kar so jih dosihmal zgrabili, so jih odpeljali v Insbruk v ječe. — Tudi v Ženevi (Genf) v Švajci je bil 22. t. m. sila nemiren dan, toda druge baže; bile so volitve poslancev za državni zbor, o tem pa ste se nasprotne stranki tako grozovito sprle, da je 5 mestjanov smrt storilo, mnogo pa jih je ranjenih; vse mesto je bilo po koncu, kakor ob puntu. Zdaj je zopet mir. — Časniki imajo zdaj veliko govoriti o tem, da je princ Humbert, ki bo kadaj kralj talijanski, prišel v Pariz na ogled prezale princesinje Ane Muratove, ktero misli snubiti, ako ž njo vred — Rim dobí za doto! Menda se bo cesar Napoleon pomislil, predno mu kaj tacega obljudi.

Listnica vredništva. Gosp. Fr. Pr. v Sr: Klafači po gostivnicah so tako navadna prikazini, da se jih „Novice“ ne upajo popboljšati. Radi bomo vzeli drugi pot kaj bolj zanimivega. — A. Z. v Dobr: Tudi mojstrov-skazov v zdravilskih rečéh ne bomo spokorili, dokler je ljudi, kateri jim zaupajo. — Gosp. Fr. S. v Sm: Da je Črngrob pravo, ne pa Črngrob, so „Novice“ pred nekimi leti že dokazale.

Kursi na Dunaji 30. avgusta.

5 % metaliki 71 fl. 60 kr.

Ažijo srebra 13 fl. 15 kr.

Narodno posojilo 80 fl. 10 kr.

Cekini 5 fl. 42 kr.